

Nepodplatit se dopisi ne tiskaju. Pripremanost najpismu tiskaju po 6 sv. svaki redak. Oglasi "d" s računom stoje 40 št., za svaki redak više 5 št.; ili u slučaju opetovanja za pogodno za upravom. Novci se daju potarskom naplatom (svega postalo) na administraciju "Nashe Sloge". Ime, prezime i naj. bilka pošta valja točno označiti.

Komu list ne dođe na vrijeme, neka to javi odpravničtvu u otvorenu pismu, za koje se ne plaća poštarina, ako se isvana ne piše: "Reklamacija".

NAŠA

Poučni, gospoda

Zast. prof. Vjekoslav Spinčić među svojim izbornicima.

U našem listu bilo je raznih vesti i dopisa o tom, kako je bio oduševljeno pozdravljen zastupnik prof. Spinčić mjeseca jula po otoku Krku kamogod je došao, i u Belom na otoku Cresu.

Spomenuli smo također, kako je bio prologa agusta u običnih sudbenoga kotara Podgrad svuda najprikladnije i oduševljeno dočekan.

Ovih dana dobili smo vesti sa više strana o njegovom putovanju po otoku Cresu i Lošinj. Skupljamo te vesti sve u jedno i približujemo ih rado obzirom na samoga zastupnika i obzirom na naš čestiti puk, među kojim je boravio. Činimo to tim radije, što je bio g. zastupnik i u takovih krajevih, od kuda imamo jako rjeđko glasova.

Ođputovao je iz Boreča, gdje je zajedno s mnoštvom drugih znanaca i prijatelja slavio imendan veleč. gosp. župnika Rajmunda Jelčića. Na odlazku, imenito kad se je ukrcavao na parobrod, bio je pozdravljen pucanjem mužara, zastavama, živio-klici sve dok se ga je moglo viditi na parobrodu.

U gradu Cresu, kamo je prispio istoga dana, t. j. 1. septembra, bio je gostom prečastnoga gospodina arhipresbitera Matije Oršića, a posjetio je također poglavitoga g. sudca Maldonora, koji mu je posjetio vratio.

Iz Cresu odvezao se ladjom u Valun, gdje je bio gostom veleč. g. župe-upravitelja Jakova Dminića, kod kojega su se sakupili poglavice puka iz Valuna, da g. zastupnika pozdrave i da mu izkažu svoje jake potrebe.

Čim je doznao sujedni veleč. gosp. župe-upravitelj Petar Zahija, da se g. zastupnik nalazi u Valunu, pobio je onamo, te ga poslije podne zajedno sa g. Dminićem odveo u svoju župu Lubenice, te ga pratio na cijelom daljnjem putovanju.

Putem u Lubenice, u seosn Zbičini, bili su sva trojica najprikladnije pogođeni u cijenjenoj obitelji Kučića. U Lubenicah g. je zastupnik prenoćio, sutradan jutro i prisustvovao običnoj službi božjoj. Poslije službe božje čekao ga je pred crkvom mnogobrojan puk, s kojim je najprikladnije razgovarao, te kojega je u koještem podučio. Puk ga je mirno slušao, te na koncu najodlučivije uzviknuo: "Živio naš zastupnik Vjekoslav Spinčić". Već samim prisustvom i njegovim mudrim riječmi bili su ljudi kao začarani. Svi su mu htjeli stisnuti ruku, pače i poljubiti, a vidilo se je i staraca, kako su mu se suzami u očih približavali i drhtuće hvatali mu ruku na ojalov. Bio je to ganutljiv prizor, koj najbolje označuje i g. zastupnika i dobro one ljude.

Iza objeda sakupilo se vidjeniji muževi, među njima i jedan bivši prije 30 godina suučesnik zastupnik, sa vriednim starcom županom i crkvanim starešinom na čelu, kod g. župe-upravitelja, te mu razložili sve ono, u čem bi ih mogao odvjetoovati. Prije odlaska odvezao se je g. zastupnik vrućoj želji i molbi vriednoga župana, unišao u njegovu kuću te kucvao i pio u njegovo i njegovih i svih župljana zdravlje. Na odlazku sabrao se je na trgu sav lubenički puk, da još jednom svoga zastupnika pozdravi. Tu se je zvonilo, mahalo zastavama, kličtalo erdačno i oduševljeno. Velećenjeni Vodarčić i prijatelj mu imali su već pripravne svoje konje, koje su zajedno g. zastupnik i pratio mu g. Zahija. Jašili su do seosca Vidovića, gdje, čim su ojašili i predstavili se, bili su pozvani u obitelj starca Kučića i tu najprikladnije pogođeni.

Skoro je već zanoćivalo kad su pri-

spjeli u Martinčiću i ođjeli ko veleč. g. župe-upravitelja Antuna Petriša. Tu su posjetili veleč. oca Zgrića, predstojnika samostana. Čim su išli da pogledaju luku, nadohlo je više mušova koji su medjutim saznali, da se našu među njima g. zastupnik, da ovoga po zdrave i da mu obrazlože, kako bi valjal luku urediti, te da ga umole, da ih u tokao i u nekih drugih potrebah odvjetuje Gosp. zastupnik bijaše i tu pozdravljen zvonjenjem i pušanjem.

U Sv. Ivanu, kamo se je odputio praćen i g. Petrišem, i gdje su ljuduru dve prije saznali, da do doći, grmili su mužari, čim se je opazilo, da dolazi, grmili su skoro cijelo vrijeme njegovog boravka tamo. Kod dolaska dočekali su ga svečano mjestni župan sa svimi kućogospodari. Župan ga je u ime one podobine pozdravio, a svi zajedno razložili su mu nevolje, koje ih taru, istaknuy potrebe, u kojih da ih odvjetuje. Kak drugud, tako i tuj našao je g. zastupnik zgodnih riječi za pojedince i za sve skupete je i tuj kao i drugud u hip osvojit erca onog čestitog puka. Imao je i priliku viditi svatove, među kojimi je ostao nek-vrieme, nasladjujuć se vidljivo njihovor narodnom nošnjom i njihovim narodnim hrvatskim plesom, sastojedim od više slike te slušajuć njihovo narodno pjevanje. Njega i uz njega više drugih pogostio j mjestni župe-upravitelj, veleč. g. Dumir Maskařin, na glasni pčelar i sabirate povjestnih crtica otoka Cresu. Na odlazku bilo je opet zvonjenja, pucanja, te najer dašnjih pozdrava njihovomu zastupniku. Ljudi mu nisu mogli doći zahvaliti, št je posjetio i njihovo mjesto.

Tako bijaše i u Belaju, kamo se je odputio još istoga dana pod večer društva već spomenutih pratioca, kojim se pridružili još gospoda župe-upravitel Antun Malošić i Ivan Velčić, kod kojega bijahu svi pogođeni i gdje s prenoćili. I tuj je narod nješto prije doznao, da mu dolazi zastupnik, i tuj se j pucalo već na prvi vidik, pak kod dolazka i kaenije; i tuj se je zvonilo, i tuj ga j dočekao mjestni župan, vriedni stara Mušić sa mnogo drugih, te svi pozdravi oduševljeno svoga zastupnika, te mu posli molitve u crkvi i posli kratkoga odmor raztumačili svoje tegobe, a sutra dan po kazali i neke vinograde, zaražone tranis ušencem ili filokserom. Zvonjenje, pucnjavi i živio-klici pozdravljali su g. zastupnik i pri njegovom odlasku.

Iz Belaja odputio se u pratnji veleč. g. arhipresbitera Mateja Zahije koj se je slučajno vraćao iz Vrane u Osoj Tu je pregledao crkvu, razvaline, močvatu "kavanolu" (uzak kanal izmed oreekoga lošinjekoga otoka), i bio ujedno s drugim pogođeni po imonovanom prečastnom presbiteru. Poslije erdačnoga razastanka sa apomenutimi pratioci i gostitelji, zajedno je g. zastupnik, praćen uvijek gosp. Petro Zahijem put Maloga Sela ili Malog Lošinja. Prošao je te požodna oćia Lošinj, a zaustavio se samo kratko vriem u Norozinah, gdje je pozdravio čeo. Franjevoć i pogledao luć u Sv. Jekovu i u Unijah, gdje je pozdravi veleč. gg. upravitelja Petra Orčića Blaža Soldatića.

U M. Lošinj u ođjeo je u vratiti "Dollo Vuć", kojega je vlasnik čestit Lošinjanin; htjeo je posjetiti kotarskoga glavara i kotarskoga sudca, koji su pak slučajno ođbutni bili; posjetio je obitelji svojih starih prijatelja gg. Barićevića i Juričića; a već u večer kao i alledu, dan bio je s veleštovanim gospodinom Šimunom Kozulićem. S njim zajedno kao i sa svojim pratiocom, te gg. Juro Čubranićem i Soldatićem uvezao se je ladjom u Sv. Petar-Ilviti taj najjužniji istarski otočić. Što je tu glodao crkvu i s mjestnim gospodinom i polanom išao u njegov stan, to su se spr

*) To je kratka riječ, koja se radi po svim onih stranah za razgovarati. Op. urud.

*) To je kratka riječ, koja se radi po svim onih stranah za razgovarati. Op. urud.

*) To je kratka riječ, koja se radi po svim onih stranah za razgovarati. Op. urud.

*) To je kratka riječ, koja se radi po svim onih stranah za razgovarati. Op. urud.

*) To je kratka riječ, koja se radi po svim onih stranah za razgovarati. Op. urud.

*) To je kratka riječ, koja se radi po svim onih stranah za razgovarati. Op. urud.

*) To je kratka riječ, koja se radi po svim onih stranah za razgovarati. Op. urud.

*) To je kratka riječ, koja se radi po svim onih stranah za razgovarati. Op. urud.

sada 72 mladi leterati, pak još jedan stari, kega drže za predsjednika otkad je doktor u Rovinju stori.

Fr. Ma poročka „baba“ je rekla, da ona anko dobro blagoslivat.

Jur. B, onda bi ga mogli anke biškupa stori.

Fr. Dž, ma za Rovinj.

Fr. Zed su onu čicu pitirali od Suska?

Jur. Al da je pipiše lovils, pok ih je bilo stroh, da se ne odeboli

Kud ona stupa nema ljute rane, Pred njime sve je svježe, zdravo čilo, I njegvo jako, premoćno krilo, U nabeske nas diše bajne strane. —

To biće Vam je: „Istrijska Vila“ . . . Što vienac ovića Lejina Vam nosi, — Ješ danas Vama ovu sreću prosti: —

Da ostanete ova zdrava, čila, I ljubav što Vam iz srca miriše Da neuzahne nikad, nikad višo.

Razgovor medju Paškvom i Marom

pod bristom kraj sela Segotiči.

P. Dobar večer, kumo Mare!

M. Bog ti daj dobro zdravlje, moja dična kumo.

P. Od kuda tako kasno?

M. Iz Karnice.

P. Ča je noviga u tom našem lipom gradu?

M. Bogmo sam čula govorit, da te vrlo oni šarenjaki lipo „narajdati“ naše ljude, kono budu kako i oni.

P. Ma vero bi nas najili sada letos „bakalara“ i vina napili kod Boneke?

M. Ala vero bi, da bi naši ljudi bili tako luđi ih poslušati.

P. A nisi morča ča čula, ako se je ki od Karnice uples u ono naše lipo Marčansko društvo?

M. Ča uplesit? . . . ter oni bi ga htili uništiti, a kamo li upiesati se.

P. Dunke oni nisu kako Proštinari i Kavrančoi? —

M. Vero nisu, jer nikoi od ovih naših neznadu niti čitati i su se upiesali, samo da pomoru uzdržati ga.

P. Da bi Bog dal, da bi bili svi kako i Proštinari i Kavrančoi.

M. Bog jih živia puno lit to naše poštonjake.

P. Si prošla dobro ovoga sājma si?

M. Prošla, ali v istinu no kako lani.

P. Ča ti je bilo malo Hrvati iz preko Drago?

M. Nije bilo niti jednoga, nego dva iz Raklja i jedna mlada iz doljega sela.

P. Molim te biš mi znala reći, što se je razgovara onaj mladiš a prozora sa onou divojkom?

M. Ne znam upravo ti reći, što su govorili, jerbo meni je bilo malo lasno slušati njihov razgovor. Samo ovo sam čula, da njoj je reka: Da biš bila hrvatica kako ti je tvoj otac i tvoja majka, bila biš zlata vridna.

P. Ona da mu je rekla: Oprostimi dragi, nije li svejedno biti talijankom ili hrvaticom?

M. A on: Vero nije, nego čuj što ču ti reći: Poavem svitu, kuda sam hodis, nisam naša boljega junaka, nit junaka, nit lipša govora, do Hrvata, našega naroda.

P. Na to ona: Kad je to tako, neću biti višo talijanka nego prava hrvatica, kako moj otac i moja majka i neću, da gazim jezik i prava mojih roditelja, mojega naroda. Drugi put, ko nam Bog podili zdravlje, čomo se viditi u Raklju na samlju. Za sada s Bogom!

M. To je, moja kumo, sve lipo, bilo ali za moj žep ništa.

P. Po Mariou, da bi tobi tako svaki blagdan ili snjam bilo, biš malo kolača pojela i vina popila.

M. Ala bih, bih, moja kumo!

P. A drugi dan, kako je pošlo s tancem?

M. Bogmo, tko je htia plesati, je mora zvati staklenicu vina i platit deset novčića.

P. Jai, ter sam čula, da su neki mladići zatancali do 50 for.

M. A ja, ako su toliko zatancali na drugom tancu, ma nisu na mojem.

P. I meni se čini, da čo biti tako.

M. Ma vero da, i da bi bili pošli na svojo delo, što su dešli u moj tancu, bi im bilo za stalno bolje šilo.

P. Ma ki bi bia gleda one naše lipo Hrvaticu, da nije bilo njih?

M. Eh! to je za njo bilo dž, a ne delo!

P. Za večeras, nadam se, da čo biti dosta.

M. Čo morati i kono, jer već je deset ura.

P. Kumo moja lahka nođ!

M. I tobi bila lahka nođ!

Različite viesti.

Za družbu sv. Cirila i Metoda u Istri. Blagajnik družbe primio je nadalje što sledi: Freuzvišoni vladika Strossmayer 1000 fr. Gosp. Skender Fabković u Zagrebu poslao je kao članarinu 1 for. za tekudi mesec. — Gđjica Awa-ljija Rauch u Voloskom sabrala je 50 kruna. Darovaše: Gđja Fanny Stanger 7 kruna i gosp. Andre Stanger 6 kr., gđja Marietta Štucuniš 3 kr., gđja Marija Bačić, Franč Konrad, Ernesta Račić, Marija Račić, Marija ud. pl. Morzthal, Ida Kovačić, Zora Stanger, Franica Geršković, Josip Stanger, gimn., Felice Stanger, Marija Sušić, Marija Tomasić, Amalija Račić po 2 kruna; Anton Rajčić, Lidija Rudeš, Ivan Rauch, Ivan Vranč, Marija Pošić, Anton Pošić, gimn., E. M., Edviga Sušić po 1 krunu. Hvala svima! Ovaj lepi primjer dobro bi bilo da sledi i druge mlade domorodkinje u Istri. — Gosp. Hocovar I. iz Trsta poslao 4 for. Darovaše gg.: N. N. i I. N. svaki po 2 for. — Gosp. Niko Alašević, tajnik hrvatske dištanice u Makarskoj, priposlao je 50 for., sakupljenih po gospodjicah Darinki Alašević i Katiol Rimondo na večer dne 3. tek. m. prigodom proslave 25-godišnjice obstanaka ova „hrvatsko dištanice“, za svetu i plemenitu družbu „sv. Cirila i Metoda“. Ugledali se i drugdje u vas sve! — Gosp. Slavoj Jonko, narodni zastupnik i načelnik u Podgradu sakupio i poslao 100 for. kano utemeljitelju svotu na imo podgrađske podružnice družbe sv. Cirila i Metoda u Ljubljani. Ta svota sebrala se je ovako: a) kod raznih prigodah: Ostatak kod kupovanja M. u P. 28 st., konfiskovano za i litru vina š. u P. 80 st., družba sakupila kod V. u P. 4 kr. 98 st., dvie portoriko-prođane u P. 12 kr. 88 st., raki u H. 40 st., zmija prodana u P. 7 kr., smišak i riš šutečega prodana u P. 17 kr. 80 st., viržinke prodane u P. 1 kr. 65 st., vozni listak prodan u H. 82 kr. 80 st., družba sakupila kod Z. u M. 12 kr. 82 st., natjecanje u P.: K. B. (4 kr.), I. N. (2 kr.) 6 kr. Ukupno 98 kr. 71 st.; b) darovali pojedinci: A. Š. na M., A. P. na P., V. Z. u P., A. T. u P. K. B. u P., L. T. na M. po 1 kr. je 6 kr. — M. M. u P., dr. A. V. u P., M. R. u P., O. D. u V., I. B. u I. po 2 kr. je 10 kr. — A. R. u H. 3 kr. — Dr. I. Š. u P., I. C. u K. F. M. u O., I. b. M. u O. po 4 kr. je 16 kr. — Š. J. u P. 5 kr. — M. P. u P. 7 kr. — F. B. u T., S. P. u Š., K. K. u M. po 10 kr. je 80 kr. — F. S. u M. 11 kr. — S. I. u P. 15 kr. 29 st. Svega ukupa 200 kr. Živili! — Gosp. Volarič iz Bieke poslao 16 for. i to 11 for. sakupljenih u kući gosp. Lovre Reholića prigodom njegovog imendana, a 5 for. kao svoj dar. — Gosp. Pero Gavrančić, odvjet. u Zagrebu poslao 8 for. Darovaše gospođa: dr. Hinković, Steiner i Gregorić svaki po 1 for. Hvala srdagna svima!

Gosp. Fran Šaban, kr. kot. pristav u Slunju priposlao nam je 7 for., sabranih na imendan kr. kot. pristava Stjepana Šikića. Darovaše: kr. kotarski sudac Šmauc, pristav Šikić, pristav Šaban i kapolau V. Margan po 1 for., pristav Hutira, grunovničar Dobša, učitelj M. Varkapić, učitelj M. Gjurčić, učitelj Josu Kružević i ošeljaj Horvat po 50 nov. Živili!

Karlovačko „Svjetlo“ javlja, da je g. Alojzij Hegediš, župnik dubovački blizu Karlova, pristupio kao član utemeljitelj sa svotom od 100 for.

Kako „Podravac“ javlja, sabrano je u društvu, koja je slavilo imeudan našega vladara, 15 kruna, a poglaviti gosp. Fran Lučarić, umir. kr. županjski školski nadzornik u Virju, pristupio je kao doživotni član sa svakogodišnjim prinosom od 5 for.

„Narodni List“ br. 72 piše i čestni naš prijatelj, gosp. Rikard Katalinić-Jerotov sakupio je u Gospiću, na prijateljskom sastanku u gostioni vrlig Hrvata I. Einwaltera, 12 kruna i 78 nč. sa vriednu družbu „sv. Cirila i Metoda“ u Istri. Darovaše po 2 kruna: B. Ratković i prvi prijatelj naroda; po 1 kr.: Einwalter, T. Katnić, I. Matelja, N. Gršković, Schmitzer, Lovrić,

Velicolenomou gospodinu
DRU. OTOKARU RYBAŘ-U
 odvjet. kandidatu
 na dan vjenčanja dne 12. septembra 1893.
 sa dražestnom i blagorodnom gospodjicom
ZINKOM KASTELČEVOM
 poručašju
 vila Istrijsanka.
 to susjedno Vam zomlje dobro znano,
 i goste k Vama ide biće milo,
 i od ljubko uz Vas onaj se privilo
 i svetim ognjem k Vama ča da plane. —

svitih obilja sa njihovimi dičnim sinovi i nadobudnom naučeni. To su imena glasovitih ljudi a grade. Ali evi poznati matadori forestanske ideje imaju par svojih adjuvanta i po vajzdini. Ne stoji vam ovj skrivenih ruku, već rađe, svjesti službe, što im ju „matadori“ a još strošije „Kameleoni“ u grada netažu.

Osnovale „Gruppo“, a da narod pamti, da to nije samo onako kojekta, privedili su zabavu. Tuj se plesalo, pjevalo, nadrživalo „florentinskoj narodnosti“. Čuo sam, (a da li je istina, nesnam) da je na tu zabavu njih prvak donio u džepu svoga staroga fraka, koga je sa tu svečanu zgodu naukavo, žilo i dretve, da za svaki slučaj bude pri ruci, dodje li koji od florentinskih stolara i artizana pod spanih cipela na zabavu.

Njegovo miljenje, „Krstić“, delija da mu neima para, počastio je naš gradiv više od jednomjesečnim posjetom. Sakupio gradičom dječurjiju školskih pitomaca, navratio im uniforme „a la matinera“, te stvorio od njih nekakav juđnovati pjevački zbor. Najprije ih vješabao u restauraciji Königa u svih mogućih talijanskih pjesmaha, i to kako se vidi s dobrim uspjehom. On naime ode, al djeđurija, svjedoci njegovog znanja, ostadoše, te i sada još pupjevaju i poigravaju gradom svoje pjesme o „Rošetijevoj patriji“, sve onako „a la Cosimo“. Noznam što je ovom silnom uspjehu više doprinio, da li Königovo pivu ili patriotičko „Cosimovo“ zauzimanje za stvar? Bit će da je pripomoglo malo jedno, malo drugo. Al prvo im je po svojoj prilici naučilo, jer nepokop ostavio restauraciju nekako u novije doba juđnovatog Königa, te nastavili svoje pjevačke ili dorade vježbe u t. zv. vrtu „Angiolina“. Naravski, da ovdje nije bilo vlastna pivra, da im izmoči snaha grla i očisti milozvučno glasovo, al žalibog, pameti nikada pa nikada.

A gradjani? E, ovi su dobricšine, ovi mirno gledaju, kako se nadobudna mladoć dere; da, oni se tomu samo raduju, ta kad je naš gradiv ovače oživio, ko što je u novije „preporadjjake“ doba? Bože moj, pak u ovakva vremena ima nade dobroj trgovini. Forintić nebi baš loše pristajao praznom žepu. Sramota! Dž sramota!

Nasi, koje nekako nije za sve ove dogodjaje briga, ne miđu se, kao što bi morali. Mnogi od njih, koji novessim areom gledaju ovaj radjajudi se nimir, a u ljubljenom im gradu, ne mogu sami ništa.

„Neka se diverte!“ To su jedine riječi, koje na mnoge opomene sliede. Hoćemo li mirnim okom gledati ove nepodobštine, koje se u nas danomice dogudjaju? Mislimo li i nadalje šutiti, kao što smo do sada, gledajudi, gdje nam „tuđjin i izdajnik“ dom i crkvu kalja? E, pa dokle? Mislimo, da je doba, da se već jednom pragamo, a ne smijemo podništvo dozvoliti, da nam prvi dotepanov dovikne: „Noi semo i maestri di creanza a Lovrana, per questo semo vognudi o per questo non andaremo vial!“

Krasan primjer narodno svietci. Vrh Trpanjski (Dalmacija) Hrvati trgovačke ruke razasali su sliedeću okružnicu:

Niže podpisani časte se javiti svim svojim trgovačkim dopisnikom, da najljd jednomlasnog zaključka svih predstavnika trgovačkog staloga ove varoši, počam početkom došaste godine 1894, rabiti će isključivo hrvatski jezik u dopisivanju, toli na proizvoditeljima, koliko sa potrošiteljima austro-ugarske monarkije, s kojim će običiti u trgovačkom poslovanju, i da neće uzimati u obzir ponude putujućih trgovačkih poslovača, dok svi nabudu znali svoje ponude i dotična razjašnjenja hrvatskim jezikom podavati.

Toliko niže podpisani daju na znanju svim onim, koje ova stvar zanima, a da usmognu slične odredbe na vrieome pruzeti, ako nečele naskoditi dalnjom raz-

vitku svojih trgovačkih poslova sa trpanjskim tržištem.

Braća Iveta — Nikola i Ante Nesanović — Frano Vid — Mato Iveta — Mato Belinović — Oresto Fabris — Mato Belin — Mato M. Mrčić — Dinko Nesanović — Ivan Mrčić — Ante Belin — Braća F. Cortis — Baldo Nesanović — Nikola Jerić — Braća Jerić — Luka Blažević i Sinovi.

Marko Marulli, „Ponizni i usvijeni Iau“. Proveo i priobio E. Oherubin Segvič. U Zadru. Brzotiskom Katoličke hrv. tisk. 1893. Poavečeno presvj. gosp. O. Fulgenziju Carovu, nadbiskupu hvar-skoma, bračkom i viškom.

Izpravak.

Odgovor iz kastavštine od 2. t. m. u prošlom broju 86 „Naše Sloge“ javlja nešto, što se u Kastvu vrlo malo čuje, a kad bi se i na puna usta govoriti čulo, ozbiljan i nepriestan dopisnik nebi zato sumnjio napredak cijele mužke škole, već samo razred dotičnoga griešnika; ovako g. dopisnik iz silnoga „koješta“ ožima samo neznačajni „nešto“, tako da se na njegovo pisanje dađe uporabiti ona najnovija: „suđe li što, sto vukvaja pljuna li kjo, potok veliki!“

Gosp. dopisnik valjda snade, da je na ovoj školi samo je dan nadučitelj!) i to svećenik, koji misli svako jutro; zato nebi bilo nikakvo čudo, ako bi se oao koji sporadični slučaj, da rad kojeg nepredviđenog usroka mora za koji čas u školu sakaasiti. Nu zar se to neđa nadomjestiti? A opet s druge strane, sar nemoć učitelj cielei dan u školi sjediti pa ipak alabo napredovati?

Ne čuje se ali je istinito, da je nadučitelj skoro svako jutro prvi u školi, i da namješta po razredih pazifloje, koji imaju prigledati, da učenioli budu mirni, i da se pripravljaju za nauk dok isti sapočne. — Dužnost nadučitelja zahtjeva, da kadgod zaviri i u drugi koji razred, pa ako učenioli ostanu međutim sami, jesu li onda pripušteni samim sebi ili su zadaćama zaposleni?

Neka zna gosp. dopisnik, da ja no učiteljajem samo radi plaće, nego je moni i nešto višega pred očima, što sam već dosta puta javno izrazio. Zato neka bude uvjeren, da mi napredak ove škole, koja je mojom ravnanju povjeren, stoji na erou malko više nego njomu. Kad su mene tjelesne sile bolje služile, ja sam u školi radio mnogo više nego je od mene zakon zahtjevao, i to ne hipe nego po cijelo sate svaki božji dan, a i dan današnji radim više nego satnoscna propisuje. Po svojoj pojosti i duševnosti mogu utvrditi, da save zadovoljavam školskim osnovam, i da u ovoj školi je bar toliko napredka, koliko ga može biti u svakoj deveterozrednici u našoj pokrajini. To se doduše ne čuje, ali je živa istina.

Da se ja ni danas nestidim moga napredka u školi dokak je taj, što sam vazda — privatno, javno i službeno zagovarao javne konačne izpite, koji se žalibože već nekoliko godina neđrže. Kad bi se držali mogao bi se gosp. dopisnik neposrednim načinom uvjeriti, da na ovoj pučkoj mužkoj školi imade u istinu pravoga napredka. Ovako ga mogu samo upozoriti, da ob ovoj mužkoj školi jesu se očitovali o. kr. školski nadzornici koji preevjetli gosp. Anton vitez Klodič, toli voleučeni gosp. Franjo Uršid u njihovom ovogodišnjem službenom posjetu posve povoljno, dapače pohvalno. Nije li to gosp. dopisniku dosta predlažem, da se sazove strukovno izpitno povjerenstvo, koje neka potanko raspita svo razredo u svih predmetih, imenito moj, pa ne pronadje li pravoga napredka, ero meno da podnosem tražak povjerenstva; pronadje li obratno, da ima najmo pravoga napredka,

) Imalo je stati nenditij. Op. ured.

naka sav tražak pada na leđa gosp. dopisnika, i tim mislim, da može biti zadovoljan.

Na koncu još jednu i to ne gosp. dopisniku, nego javnosti: Učiteljsko vranje je takovo, da ako učitelj i biljađu (tisuću) dobrih stvari učinil, nitko ih noma, nevidi i nečuje; dočim ako najmanju propusti, odmah se čuje kojekta.

U Kastvu, 10. rujna 1893.

Pop Niko Butković,
nadučitelj mužke učione.

Listnica uredništva.

Gosp. M. O. u S. Oviše zadržao po osobnosti; bude li mogućo štogod oklastrit, dobro, imade u koš. Živili!

Gosp. Rankuz L. Isvolite u buduće pisati samo na jednoj strani, i to lije neko li obično, jer je ovako nemoguće ispraviti vaš rukopis. Zdravo!

Gosp. A. Š. u P. Drugi put.
Gosp. P. Z. Frotko Vas drugi; isto hvala; nozaboravite nas nasupried. Živili!

Gosp. K. J. u K. Upotribešti čemo u budućem broju. Zdravo!

Gosp. Dr. A. S. u V. Sliedi silmo. Živili!

Listnica uprave.

Gosp. Š. S. M. u Š. Plaćeno je za tek. god. Živili!

Uplatili su nadalje za „N. 81.“ gg.: N. M. A. Unije f. 287. P. I. sv. Anton f. 5. M. F. Mušić f. 1. E. L. Zbandaj f. 1. Z. P. Poljane for. 3.60. S. M. Pag f. 2.54. K. A. Rioka f. 1.8. E. Zrnaj f. 8.60. K. M. Sv. Lovreč f. 6. Š. P. Rukavac f. 2. Š. A. Rukavac f. 2. K. M. Zvonoda for. 1.

Preporučamo adresu:

„Istarska vinarska zadruga“
u Puli (Istra),
koja je ovih dana započela poslovat.

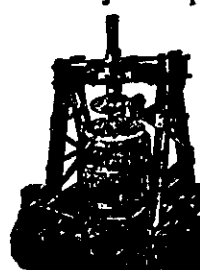
Svršeni pravnik

sa tri državna izpita, vješt hrvatskomu, talijanskomu i njemačkomu jeziku, traži službu kod odvjetnika ili bilježnika. Publiku obavješćuje uredništvo „Naše Sloge“.

Ernest Šverljuga

bratjač
ulica Stadion br. 1, Trst,
preporuča se 20-12
p. n. slavenskomu obćinstvu Trsta, okolice i bližnjih istarskih mjesta za blagohotan posjet.

Svi strojevi za poljodjelstvo, vinarstvo i vino iz voća!

Mlatilnice, vitelje, trieri, mlinci za čišćenje žira, strojevi za rezanje krme, samoradni strojevi proti peronospori, tiskaonice za vino, ulje i voće; mlinovi za voće; predmeti za konobe; sisaljke za sve potrebe, kao što svi strojevi za poljodjelstvo, vinarstvo i prirudjivanje vina iz voća — razašitije najnovijeg i najboljeg sustava:

IG. HELLER u BEČU

2/2 Praterstrasse N. 78.
Bogato ilustrirano katalogo u hrvatskom, njemačkom, talijanskom i slavenskom jeziku
šalje besplatno i franko.
Najpovoljniji uvjeti, jamstvo i pokus.

Opetovano obaljene cijene! — Preprodavači dobiju popust.

„Prvo ljubljansko činovničko konsumno društvo“ želi neposredno kupiti vina
I te 250 do 300 hektolitara crnoga i 50 do 100 hektolitara bijeloga ovogodišnjega proizvoda. Uzerke i cjenu neka se izvoli poslati pod naslovom: „Pervo ljubljansko uradničko konsumno društvo v Ljubljani“.

Načelnništvo.

Železnato vino

pripravljiva G. Piccoli, lekar v Ljubljani.
V tomu vinu je raztopljeno železo tako, da je more prebravljati tudi najslabiji žolodci, radi česar je rabijo v najboljšim vseh om obose s nezadostno krvjo, kakor tudi tako, ki so obalahle vedel bolno.

Ne more se satoroj zadostno pripraviti materam, katerim je mnogo do zdravje svoje dote. Bled, mriavi otroci, in sploh taji, kateri izgledajo bolno, so valod nezadostno svoje krvi vedno bolj podvrženi otroškim boleznim tor tudi izgije na lutih poginjo ali pa jih zmorojo mnogo tekarvojo nego zdravi in krepiji.
Vedel raba toga vina okropil žolodce; močili so tek, probavljajo je lahko, množi se v nubo hrano tolikanj potrebna kri tor vdohi so sveža barva, koja znači zdravo. — Cena steklenici for. 1. — Večje steklenice f. 1.50. Zunanjo narobno izvršuje se točno proti poštnem povzetju. 12-5

Štreljke i sumpornjače za trte inženira Živica.

mlini i stiskalnice za vino, sisaljke ili pumpe za svaku porabu, cievi svake vrsti i pipe, motori (stroji za gonjenje drugih strojeva) na paru i sa petrolejem, te svakovrstne druge strojeve i sve potreboće za iste
dobiva se uvijek u skladištu tvrake

Schivitz & Comp. (Živic i drug.)

Via Zonta broj 8 u Trstu.

Zadnji mesec.

Inomostske srečke à 50 nč.

Zadnji mesec.

glavni dobitak 50.000 goldinarjev.

Srečke à 50 nč. priporočajo:

Gius. Bolaffio, Alessandro Levi, Mandel & C., Daniele Levi & C., Girol. Morpurgo, ig. Neumann, M. Nigris.